

فصلنامه تخصصی مولوی پژوهی

سال پنجم، شماره یازدهم

تابستان 1390

نقش «سید احمد الحق» در شرح و تفسیر مثنوی مولوی*

دکتر شاهرخ محمدبیگی**

دکتر محمد بهال الدین***

چکیده

سید احمد الحق (1918-2011) عارف مشهور و پژوهشگر مولوی‌شناس، در بنگلادش است. تألیفات سید احمد الحق، در تشریع و رساندن پیام‌های مولوی به زبان بنگلا، اهمیت بسزایی دارد؛ و به دلیل همین پژوهش‌هاست که وی در سرتاسر بنگلادش شهرت یافته است. اساساً سید احمد الحق محقق بر جسته علم تصوف است؛ او در خانواده‌ای صوفی مسلک، به دنیا آمد و با تکیه بر استعداد خدا داد خود، عنوان «پژوهشگر ممتاز» را در زمینه تصوف به دست آورد.

کلید واژه‌ها: مولوی، مثنوی، سید احمد الحق، تصوف، بنگلادش.

* - تاریخ دریافت مقاله: 90/10/25

** - تاریخ پذیرش: 91/02/21

Email:Sh_beygi@yahoo.com

*** - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز.

*** - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه داکا، بنگلادش.

مقدّمه

سید احمد الحق، در سال 1918 در روستای «جای ناگر» (JOY NAGAR) از بخش پادوا (PADUA) شهرستان «رانگونیه» (RANGUNIA) در استان «چیتاگنگ»، به دنیا آمد. پدرش، حضرت مولانا سید سراج الحق، از پیروان طریقہ «مائیز بہانداری» بود و مریدان فراوان داشته است (مجنون، 1997: 9).

سید احمد، در سال 1936، از مدرسه «انگلو پلی» (Anglo Poly) در امتحان S.S.C (مدرک کلاس دهم) قبول شد و در سال 1938، از کالج چیتاگنگ، امتحان C.H.S.C (دیپلم) را با موفقیت پشت سر گذاشت و در سال 1940 از دانشگاه داکا در بخش ادبیات انگلیسی، لیسانس و در سال 1942 از همان دانشگاه فوق لیسانس را اخذ نمود. در سال 1961، از دانشگاه امریکایی بیروت در بخش روابط عمومی (Public Relations) فوق لیسانس را کسب کرد و بعدها در دانشگاه منچستر انگلستان در بخش بازرگانی، تحصیلات عالی را اخذ نمود (مجله یادبود سید احمد الحق، 2006: 18).

در سال 1943، در کالج چیتاگنگ به عنوان مربی انگلیسی مشغول به کار شد و پس از آن شغل‌های مختلف حکومتی را تجربه کرد و در سال 1980، از کارهای دولتی کناره گرفت. و به تجارت، روی آورد و در این کار موفقیت فراوانی به دست آورد (مجنون، 1997: 11).

سید احمد الحق، در زندگی پر برکت خود، آثار زیادی به تحریر در آورد که اکثر آنها درباره تصوف و عرفان اسلامی است. او با قلم شیوه‌ای خود، درباره فرهنگ و تمدن اسلام به ابراز نظر پرداخت و شک و دودلی را از جامعه بر طرف کرد. او با تحقیقات مختلف و زندگی عرفانی، وارد عمق فلسفه اسلامی شد. از زندگی واقعی و تجربه پدرش برای شناخت درست علم تصوف، بهره جست. و

فصلنامه تخصصی

زمینه‌های ناشناخته اسلام را برای پژوهشگران معرفی و ایشان را به کشف رازهای خداوند راهنمایی کرد؛ راهی که برای تزکیه نفس مناسب بود. او سخنان خود را در هر جای و هر مقام، با گفته‌ها و فلسفه مولوی می‌آراست (مجنون، 6:1997).

سیداحمد الحق، در مراسم نکوداشت که برای او ترتیب داده شده بود، به عنوان مولوی پژوه بزرگ بنگالی، گفت: خود را شایسته برگزاری این جلسه نمی‌دانم ولی از سال 1939، همیشه تلاش کرده‌ام زندگی را بر اساس آموزه‌های مولوی بسازم و با صداقت، این کار را کرده‌ام؛ زیرا بر این باورم که همان‌گونه که مولوی می‌گوید: اگر کسی صادق نباشد نمی‌تواند عاشق پروردگار باشد.

بدیع العالم، رئیس دانشگاه چیتاگنگ، به نقش سیداحمد الحق در چیتاگنگ اشاره و از وی به عنوان پایه گذار انجمن مولوی در دهه 1990 یاد کرده است و با اشاره به تلاش‌های سید احمد الحق، در تبیین آموزه‌های مولوی گفته است: تلاش‌های او ما را به سوی عشق به خدا و خلق خدا، راهنمایی می‌کند؛ صداقت را به ما آموزش می‌دهد و سعادت دنیوی و اخروی را با تأسی از پیامبر اکرم (ص) به ما می‌شناساند (<http://www.farsnews.com>).

سیداحمد الحق در 93 سالگی، در تاریخ 5 سپتامبر سال 2011، در گذشت و در شهر چیتاگنگ به خاک سپرده شد.

معرفی و بررسی آثار سید احمد الحق

دکتر سیدمحمد رضا هاشمی در مورد ارزیابی آثار احمد الحق می‌گوید: «احمد الحق، بی‌تردید محقق بزرگی است؛ کسی که در بنگلادش به زبان بنگلا مثنوی را با قلم شیوای خود شرح کرده و با آگاهی دقیق از فلسفه اسلامی، پیام و آموزه‌های مولوی را توضیح داده است. دانش و فهم او از زبان فارسی او را در این کار

فصلنامه تخصصی

کمک کرده است. احمدالحق گفت: "جوانان بنگلادش برای نگاهداری تاریخ، تمدن و فرهنگ خودشان، زبان فارسی و فلسفه اسلامی را - که با فرهنگ خودشان هماهنگ است - به کار خواهند برد. و با تفکر شعراء و فیلسوفانی مانند رومی و حافظ آشنا می‌شوند تا از هجوم فرهنگ بیگانه خودشان را حفظ نمایند" با مجاهدت در زندگی پر برکت و کارهای پژوهشی وی درباره مولوی، جوانان این کشور را به راهی روشن، راهنمایی کرد. جوانان با بررسی آثار این محقق بزرگ، می‌توانند فرهنگ ارزشمند خودشان را ارزیابی کنند و این فرهنگ را روز به روز پیشرفت دهند» (مجله کنفرانس بین المللی رومی، 96:2007).

ک. م سیف‌الاسلام‌خان، در مقاله‌ای با عنوان «سهم سید احمد الحق در مولوی پژوهی به زبان بنگلا» گفته است: «با مطالعه پژوهش‌ها و تحقیقات گسترده سید احمد الحق به این نتیجه می‌رسیم که وی در تشریح مثنوی مولوی به زبان بنگلا کاملاً موفق بوده است» (سیف‌الاسلام‌خان، 96:2004).

سید‌احمد‌الحق، در طول حیات خود، مقالات و کتاب‌هایی مبتنی بر آموزه‌های مولوی و مثنوی تألیف و منتشر کرده است، وی در پرتو آموزه‌های مثنوی، فلسفه مولوی را دریافت کرده و خود به فیلسفی در این زمینه مبدل شده است (<http://www.islahweb.org>).

گرچه سید‌احمد‌الحق، آثار فراوان دارد؛ اما در این مقاله صرفاً آثاری را که راجع به مولوی نگاشته است، معرفی خواهیم کرد. آثار او به شرح زیر است:

(1) مورلیر بیلاپ (MUROLIR BILAP) (یعنی بانگ نی، که شامل 28 مقاله است.

(2) مثنوی شریفتر کهینی و مرمابانی (MASNAVI SHORIFER KAHINI) و VA MORMOBANI (یعنی قصه‌های مثنوی و پیغام‌های اصلی آن).

فصلنامه تخصصی

علاوه بر این در مجلات مختلف، کارهای پژوهشی او در مورد مولوی، چاپ شده است. در این کارها، دیدگاه او بسیار ارزشمند و شگفتانگیز است؛ با این که مطالبی از ادبیات مختلف با اندیشه‌اش آمیخته است اما از آموزه‌های مولوی راه زندگی‌اش را پیدا کرده است.

- (3) مثنوی شریفر پیغام و تفسیر بانی و بهاشوا (MASNAVI SHORIFER) (4) پربنده بیچیتر (PROBONDHO BICHITRA) (5) بنگلادش صوفی شاهیتا (BANGLADESHER SUFI SHAHITTO)
- یعنی ادبیات تصوف در بنگلادش

فصلنامه تخصصی

5

نقش «سیداحمد الحق» در شرح و تفسیر مثنوی مولوی

کتاب مورلیر بیلاپ

اولین کتاب سیداحمد الحق درباره مثنوی، کتاب «مورلیر بیلاپ» است. این کتاب را به صوفی، محمد میزان الرحمن (صوفی نام آور و سخنران مشهور و رئیس PHP Group) تقدیم کرده است؛ که مجموعه مقالات، راجع به عشق عرفانی است که توسط انتشارات علامه رومی سوسيتی در سال 1996 م. چاپ شده است (مجله کنفرانس بین المللی رومی 97:2007).

سیداحمد الحق در دیباچه این کتاب می‌گوید: «در نوشتن مقاله‌های "مورلیر بیلاپ" احساس کردم با الهام گرفتن از نیروی غیبی می‌نویسم. چنان که ترانه‌ها، ساختار مخصوص دارد همین طور در مقاله‌های این کتاب این ساختار دیده می‌شود» (سید احمد الحق، Morolir Bilap، 1996: دیباچه).

در آغاز این کتاب، تاریخ شناس مشهور و رئیس اسبق دانشگاه چیتاگنگ، عبد الکریم، نوشت: «هر مقاله کتاب "مورلیر بیلاپ" در مورد قرب و عشق به خدا و درباره عشق عمومی میان انسان‌هاست. مقاله‌های او نزد بزرگان قبول خواهد شد در این مورد من هیچ تردیدی ندارم» (مجله کنفرانس بین المللی رومی 97:2007).

رئیس سابق دانشگاه چیتاگنگ، دکتر ارای چودهوری، گفته است: «در این کتاب 28 مقاله درباره مثنوی مولوی وجود دارد. از نظر من، موضوع مقالات را می‌توان به شرح زیر تقسیم کرد: زندگی و نظریه رومی، عشق الهی، داستان‌های عشق رومی، سرودهای عرفانی، مجد و بزرگی انبیاء و اولیاء، شاعر متصوف عمر خیام و فردوسی، فلسفه مولوی و طریقهٔ مائیز بهانداری، نبوت و ولایت، کربلا و غیره. از طریق این مقاله‌ها، می‌توان اهمیت این کتاب را احساس کرد؛ در این کتاب سید احمد الحق همچون مولوی در مثنوی، از عشق الهی لبریز شده است؛ چنان‌که شرح درد اشتیاق و آرزوی رسیدن به نیستان، در این کتاب نمایان است. مثنوی مولوی که به قرآن عجم مشهور است؛ مطالبی درباره عقاید مولانا نسبت به خلقت، جریان روح و نظریه عشق، آزادی بیان و انسان کامل را در بر دارد. انعکاس این دست موضوعات و فلسفه‌ای که مولوی در مثنوی خلق کرده است در هر صفحهٔ کتاب "مورلیر بیلاپ" دیده می‌شود» (مجله کنفرانس بین‌المللی رومی، 98:2007)

فصلنامه تخصصی

6

نقش «سیداحمد الحق» در شرح و تفسیر مثنوی مولوی

فیزیک دان مشهور بین‌المللی، دکتر جمال نذر الاسلام، می‌گوید: «در کتاب "مورلیر بیلاپ"، دربارهٔ ادیان و عقیده‌های مختلف و دربارهٔ ادبیات شرق و غرب، دقیقاً اظهار نظر شده است. برای تشنگان علم، منابع فراوان وجود دارد. علاوه بر این، در سرتاسر این کتاب، نظریه‌ای جالب توجه دیده می‌شود. نظریه‌ای که به پیدایش محبت در میان تمام مردم کمک می‌کند» (همان). مدیر اسبق روزنامهٔ آزادی، محمد خالد، می‌گوید: «"مورلیر بیلاپ" گمراهن را به راه هدایت، می‌رساند. با تعلیم این کتاب، می‌توان دل آدمی را بیدار کرد تا در نتیجه، انسان کامیاب متولد شود و جهان هم پر سرور شود» (همان). از نظر دکتر آنوبم شن، استاد دانشگاه چیتاگنگ، «"مورلیر بیلاپ" کتابی بی‌نظیر است. در این کتاب، دیدگاه مولوی در مثنوی، در مورد عشق ارائه شده

است که از آشنایی با آن، دل و روح سر شار می‌شود. به نظرم چیزی بزرگتر از یافتن این عشق، در جهان وجود ندارد. با مطالعه ادبیات، فلسفه و ادیان تطبیقی، ادبیات عرفانی کشورهای مختلف خصوصاً تأثیر آرای مولوی می‌توان مردم را در جهاد با نفس، پیروز کرد و درس عشق را به همگان آموخت» (مجله کنفرانس بین المللی رومی، 2007: 98)

سیداحمد الحق، ضمن انعکاس آراء مولوی، عقاید خود را در باب مسائلی چون: تعریف عشق، دین و فرقه گرایی، زندگی مسالمت آمیز، شکل نبوت و ولایت و بنیاد گرایی، بیان کرده است که همگی این نظرات، از مثنوی مولوی، تأثیر پذیرفته است (سیداحمد الحق، Sufi Shahitto، Bangladesher 2007: 135).

هم چنین در این کتاب، در مورد نظریه عشق، وحدت وجود، آفرینش آدم، احترام و پیروی از پیر و مراد، سمع و سرود مذهبی و آهنگ عرفانی، بحث شده است.

سیداحمد الحق، درباره فلسفه آفرینش آدم از نظر مولوی، می‌گوید: «کسانی که نظریه آفرینش آدم را همان فرضیه خلقت داروین به حساب آورده‌اند، اشتباه کرده‌اند. مولانا در جای‌های مختلف مثنوی و دیوان شمس تبریزی این نظریه را بیان کرده است» (سیداحمد الحق، Sharifer Kahini va Mormobani Masnavi 2000: 9).

سیداحمد الحق برای اثبات این نظریه دلائلی از قرآن و مثنوی و دیوان شمس، آورده است:

از جمادی مردم و نامی شدم
مردم از حیوانی و آدم شدم
حمله دیگر بمیرم از بشر
وز ملک هم بایدم جستن ز جو
بار دیگر از ملک قربان شوم
پس عدم گردم عدم چون ارغنون

وز نما مردم به حیوان سر زدم
پس چه ترسم کی ز مردن کم شدم
تا بر آرم از ملائک بال و پر
کل شی هالیک الا وجهه
آنچه اندر و هم ناید آن شوم
گوییدم کانا الیه راجعون

(مولوی، 1360، د 3902-3907) (همان: 10)

فصلنامه تخصصی

در تشریح این بیت‌ها، سیداحمد الحق، می‌گوید: «مولانا می‌خواهد بگوید یک قدرت عظیم، هر چیزی را به بالا بر می‌کشاند. سنگ‌های معدن با تبدیل وجود خود، خاک می‌شوند. همین طور، این آب و خاک و بذر از تبدیل شکل خود، برنج یا سبزه یا میوه می‌شوند. مردم آن را می‌خورند و به سبب آن در میان آنها خون و نیروی تولید مثل پیدا می‌شود. در نوبت دیگری شکل ایشان متحول می‌شود به نوع پیشرفته‌تری، ترقی می‌یابند. وقتی که انسان بمیرد تبدیل به موجودی بالاتر و فرشته گونه می‌شود سپس به خداوند ملحق می‌شود» (سیداحمدالحق، 2004: 196).
Masnavi Sharifer Poygham va Tafsir : Bani va vassho
چنان که خداوند در قرآن فرموده است: انا نحن نرث الارض و من عليها و اينا ير جعون (مریم: 40) ما، زمین و تمام کسانی را که بر آن هستند، به ارث می‌بریم و همگی به سوی ما باز گردانده می‌شوند.

نویسنده این کتاب، در جواب این پرسش که، عشق چیست؟ زیباترین تعریف عشق را از نظر مولوی بیان کرده است: «در جهان آن قدر که واژه "عشق" کاربرد دارد، از نظر من واژه دیگری در زبان مردم استعمال نشده است. در کتاب‌های دینی، ادبیات، تاریخ حتی در کتاب‌های علوم هم این واژه عشق دیده می‌شود» (سید احمد الحق، 1996: 25).
Morolir Bilap

احمد الحق با طرح مباحث احساس عشق و فلسفه آن و آوردن اشعار شاعران دیگر بر جلوه مثنوی مولوی افزووده است. عطار گفته است:

عقل می‌گوید که خود را بیش کن عشق می‌گوید که ترك خویش کن
(مجله کنفرانس بین المللی رومی، 99: 2007)

کتاب مثنوی شریفر کهینی و مرمانی

کتاب دیگری که در مورد مثنوی مولوی نگاشته شده، مثنوی شریفر کهینی و مرمانی (MASNAVI SHARIFER KAHINI VA MORMOBANI) یعنی

فصلنامه تخصصی

داستان‌های مثنوی و پیام اصلی آن، است. اسراری که در مثنوی مولوی دیده می‌شود، حیرت‌انگیز است و چون بیان فلسفه زندگی مولوی با گزینش و انتخاب اشعار او، کار خیلی دشواری است، سید احمد الحق، این کار دشوار را با موفقیت انجام داده و صد و پنجاه داستان از مثنوی مولوی و پیام اصلی آنها را در این کتاب توضیح داده است. کاری که نزد مردان و زنان و پیران و جوانان اهل زیان بنگلا مقبول، واقع شده است (مجله کنفرانس بین المللی رومی، 99:2007).

سید علی احسن، شاعر بزرگ بنگالی زیان، درباره این کتاب گفته است: «این کتاب تفسیر ارزشمند مثنوی مولوی است» (سید احمد الحق، Masnavi, Sharifer Kahini va Mormobani: 2000 دیباچه)

در این کتاب، ابیاتی از داستان‌های مثنوی مولوی با تلفظ فارسی و با معنی آن آورده شده است، هم چنین، سید احمد الحق، دیدگاه خود را درباره بخش‌های مثنوی و انتخاب داستان‌ها، ارائه نموده است.

او در آغاز این کتاب، دیدگاه مولوی را درباره عشق با آوردن ابیاتی از مثنوی معنوی، نشان داده است:

گفت لیلی را خلیفه کان توی
از دگر خوبان تو افزون نیستی
گفت خامش چون تو مجنون نیستی
هر دو عالم بی خطر بودی ترا
در طریق عشق بیداری بدست
با خودی تو لیک مجنون بی خودست

(مولوی، 1360، د: 1، ب: 407) (همان: 5)

سید احمد الحق، با آوردن اشعار شاعران مشهور جهان و مطالبی از کتب ادیان مختلف، عمق فلسفه مولوی را نمایانده است. مثلاً در بیان فلسفه سمع، این ابیات را از باب سوم بوستان سعدی آورده است:

جهان پر سما عست و مستی و شور
نینی شتر بر نوای عرب
ولیکن چه بیند در آینه کور
که چونش بر رقص اندر آرد طرب

فصلنامه تخصصی

(سید احمد الحق، 2004: Masnavi Sharifer Poygham va Tafsir : Bani va vassho)

برای تایید دیدگاه مولوی، شعر شکسپیر را آورده:

THE MAN THAT HATH NO MUSIC IN HIMSELF
NOR IS NOT MOVED WITH CONCORD OF SWEET SOUND
IS FIT FOR TREASONS, STRATEGEMS AND SPOILS
(MERCENT OF VENICE)

«انسانی که در درون خود نه دریچه‌ای از آواز و نه حرکتی سازگار با صدای
مطبوع (سماع) را حس نکند؛ شایسته نامیدن با اوصافی چون: شیاد، حیله‌گر و
تباه است» (تاجر و نیزی)

(سید احمد الحق، 2000: Masnavi Sharifer Kahini va Mormobani, 21:2000)

فصلنامه تخصصی

10

نقش «سید احمد الحق» در شرح و تفسیر مثنوی مولوی

کتاب مثنوی شریفر پیغام و تفسیر: بانی و بهاشا

کتاب دیگر سید احمد الحق، مثنوی شریفر پیغام و تفسیر: بانی و بهاشا (MASNAVI SHORIFER PEYGAM VA TAFSIR : BANI VAVASHO) یعنی داستان‌های

مثنوی و پیام و تفسیر آن، است. این کتاب درباره نقد و ادبیات جهان است؛ از عنوان‌های 81 مقاله این کتاب، می‌توان استعداد انتخاب نویسنده را درک کرد. در این کتاب، فقط یک درصد ابیات مثنوی مولوی تفسیر شده و بدون شک این انتخاب، انتخابی بر بنیان عشق و اندیشه است. کتاب ارجمندی که هر یک از بیست و سه هزار بیت آن، مثل الماس، نور می‌افشاند، بدون تسلط کامل او بر مثنوی معنوی، ممکن نبود. در میان عقیده‌های برجسته مولوی، چند عقیده را در این کتاب مشخص کرد؛ مثلاً عقیده عشق، همه اوست (وحدت وجود)، نظریه آفرینش آدم، احترام به پیر و مراد، سمع و رقص (مجله کنفرانس بین‌المللی رومی).

(100:2007)

سیداحمد الحق، در سرآغاز این کتاب می‌نویسد: «مثنوی شریف بهترین اثر مولوی است. در شش جلد این کتاب تمثیلات و آثار عشق الهی وجود دارد. نیکلسون می‌گوید: "مولانا جلال الدین بهترین شاعر متصوف جهان است". "ای، از، اربیل"، عرفان پژوه نیز همین نظر را اظهار کرده است. در میان شش جلد مثنوی شریف، تقریباً بیست و شش هزار بیت و بیشتر از چهار صد و بیست و یک داستان بلند و کوتاه وجود دارد و در هر یک از این داستان‌ها نغمه عشق و عاشقی دیده می‌شود» (سید احمدالحق، 'Masnavi Sharifer Poygham va Tafsir : Bani'، 2004:2004، va vassho)

مسلمانان جهان، به سه کلمه واژه شریف را اضافه می‌کنند:

(۱) قرآن شریف

(۲) حدیث شریف

(۳) مثنوی شریف

(سید احمدالحق، 'Bangladesher Sufi Shahitto'، 2007:134)

فصلنامه تخصصی

۱۱

نقش «سیداحمد الحق» در شرح و تفسیر مثنوی مولوی

در این جهان، هیچ زبانی وجود ندارد که در آن مثنوی مولوی به صورت کامل یا جزئی از آن ترجمه نشده باشد. از زمان‌های گذشته، این کتاب بزرگ بر ادبیات انگلیسی، فرانسه، آلمانی، اردو و بنگلا تأثیر فراوان گذاشته است. شاعران متصوف بنگلا مثل تاگور، لالن فقیر، حسن راجا، رامش شیل با توجه به مثنوی، شعرهای خود را سروده‌اند. بزرگترین شاعر اردو زبان، علامه اقبال لاهوری پیرو اندیشه ملائی رومی بود. او تقریباً در هر مقاله با آوردن اقتباس‌هایی از شاعران و ادباء و فیلسوفان مشهور جهان، بر اثر بخشی آثار خود افزوده است. شاعران انگلیسی مانند شکسپیر، تینیس میلتون، ورس وات و ویلیام بلک و لانگ فیلو اقتباس‌های فراوان از این اثر دارند. در آخرین بخش این کتاب به عنوان زندگی نامه کوتاه مولانا جلال الدین رومی، درباره پنج فلسفه او به بحث پرداخته است:

(1) عقيدة عشق

(2) همه اوست (وحدت وجود)

(3) نظریه آفرینش آدم

(4) احترام و پیروی به پیر و مراد

(5) سماع و رقص

(مجلة کنفرانس بین المللی رومی، 101:2007)

همین طور اقتباس‌های شاعران ایرانی را برای مقایسه در این کتاب آورده است؛ مانند: سعدی، حافظ، خیام، جامی.

کتاب پربنده بیچیترا

دیگر کتاب سیداحمد الحق تحت عنوان «پربنده بیچیترا» یعنی مجموعه مقالات (PROBONDH BICHITRA)، که توسط سیدمحمد الحق و نذرالاسلام چودهوری در مجموعه‌ای با بیست و سه مقاله مهم در سال 1990 در چیتاگنک، منتشر شد (همان).

دیباچه کتاب با بحثی درباره ملائی روم و مشنویش آغاز می‌شود. در اولین مقاله با عنوان «چهره عشق و پیروی مولانا جلال الدین رومی»، سیداحمد الحق زندگی و آثار و عقیده و فلسفه مشنوی را با نشر شیوه‌ای خود ارزیابی کرده و در این کار کاملاً موفق شده است. از نظر او «در دریای ژرف مشنوی مولوی گوهرهای گونا گون وجود دارد. برای دریافت این گوهر در میان این دریا باید غوطه‌ور شد. معتقد ادبیات، پژوهشگر یا فیلسوف ممکن است که بتواند بر بالای این دریا شنا کند اما تحصیل این گوهرها از عمق این دریا برای ایشان ممکن نمی‌شود» (سید احمد الحق، Probondho Bichitra، 1:1990)

نویسنده در این کتاب، مقایسه فلسفه عشق مولوی و افلاطون را با بیان دقیق تبیین کرده است که مولانا از فلسفه افلاطون تأثیر نپذیرفته بلکه با الهام گرفتن از

فصلنامه تخصصی

12

نقش «سیداحمد الحق» در شرح و تفسیر مشنوی مولوی

قرآن و سنت و فلسفه اسلامی افکار و اندیشه خود را بیان نموده و این نظر را در این کتاب اثبات کرده است (مجله کنفرانس بین المللی رومی، 2007:101).

عده‌ای دیدگاه عرفانی مولوی و فرضیه خلقت «داروین» را خلط کردند و به اشتباه افتادند. سیداحمد الحق، با استدلال دقیق، این عقیده را رد کرده و گفته است: «کسانی که عقیده مولوی را به عقیده داروین تشبیه می‌کنند آنها بر این دانشمند بزرگ ظلم می‌کنند» (سیداحمد الحق، Probondho Bichitra، 1990:10).

کتاب بنگلادش صوفی شاهتا

اثر جالب دیگری که از سیداحمد الحق، باقی مانده است تحت عنوان «بنگلادش صوفی شاهتا» یعنی ادبیات متصوف بنگلادش است. در این کتاب زندگی و آثار و ویژگی 33 شاعر متصوف بنگالی و مشابهت کارهای ایشان با مولوی و تأثیر مثنوی بر کار ایشان بیان شده است. مشهورترین آنان، شاه محمد صغیر، عبدالحکیم، سید علاول، لالن شاه، حسن راجا، تاگور و قاضی نذرالاسلام اند. خصوصاً در کارهای لالن و تاگور، مشابهت زیادی یافت می‌شود.

نتیجه

سیداحمد الحق، مولوی پژوه بزرگ بنگالی است که توانست بر اساس آموزه‌های مولوی، زندگی خود را بسازد و بر این باور بود که اگر کسی صادق نباشد نمی‌تواند عاشق پروردگار باشد. و در این راه تألیفات زیادی از او به یادگار باقی مانده است که مردم بنگلادش از طریق آثار او دیدگاه و فلسفه مولوی را شناختند. از جمله آثار مهم او عبارتند از:

1- مورلیر بیلاپ یعنی بانگ نی (MUROLIR BILAP)

2- مثنوی شریfer کهینی و مرمابانی یعنی قصه‌های مثنوی و پیغام‌های اصلی آن (MASNAVI SHORIFER KAHINI VA MORMOBANI)

فصلنامه تخصصی

13

نقش «سیداحمد الحق» در شرح و تفسیر مثنوی مولوی

3- مثنوی شری弗 پیغام و تفسیر، بانی و بهاشوا یعنی تفسیر و پیغامهای مثنوی
(MASNAVI SHORIFER PEYGAM VA TAFSIR, BANI VA VASHO)

4- پربنده بیچیترایعنی مجموعه مقالات (PROBONDHO BICHITRA)

5- بنگلادش صوفی شاهیتا یعنی ادبیات تصوف در بنگلادش
(BANGLADESHE SUFI SHAHITTO)

* * * * *

فهرست منابع

فصلنامه تخصصی

14

نقش «سیداحمد الحق» در شرح و تفسیر مثنوی مولوی

- ❖ قرآن کریم؛ (1387ش.), ترجمه مکارم شیرازی، قم: انتشارات اسوه.
- ❖ سیداحمدالحق؛ (2007)، **Bangladesher Sufi Shahitto**، علامه رومی سوسیتی.
- ❖ Masnavi Sharifer Kahini va Mormobani، (2000)؛ -----، علامه رومی سوسیتی.
- ❖ Masnavi Sharifer Poygham va Tafsir :Bani va vasho، (2004)؛ -----، علامه رومی سوسیتی.
- ❖ **Morolir Bilap**، (1996)؛ -----، علامه رومی سوسیتی.
- ❖ **Probondho Bichitra**، (1990)؛ -----، چیتاگنگ.
- ❖ سیف الاسلام خان؛ (2004)، **Bangla Vashay Rumi Charcha : Sayed Ahmadul Huquer Oboden** علامه رومی سوسیتی.
- ❖ مجله کنفرانس بین المللی رومی؛ (2007)، علامه رومی سوسیتی.
- ❖ مجله یاد بود سیداحمدالحق؛ (2006)، علامه رومی سوسیتی و انجمن فارسی بنگلادش.
- ❖ مجnoon، سخاوت حسین، مانی، مرزینه اختر. (1997).
- ❖ sufitor gobeshok syed ahmadul huq, Srijoni Prokashoni Shansta, Agrabad,Chittagong,
- ❖ <http://www.farsnews.com>
- ❖ <http://www.islahweb.org>

